

Her er nogle Uniformer, som have tilhørt danske Ministre. Men selv om der nu er bibragt de vedkommende et Tab, fordi de skulle beholde dem saa længe, til de ere blevne Antikviteter, forekommer det mig, at det er en Vinding, at vi ved deres Afskaffelse ere naaede saa vidt, at en Minister taburet her i Danmark ikke længere gøres afhængig af et Skræderspørgsmaal, og man har Lov til at sige, at hvis dette var Tilfældet, vare vi komne noget langt ned, thi jeg anser dog en Ministerstilling for at være noget mere, end at den skulde være afhængig heraf. Der er altsaa opnaaet dette, at en Mand, som faar tilbudt en Portefeuille, i alt Fald ikke længere kan afslaa at modtage den paa Grund af Beklædningen. Paa den anden Side er jeg naturligvis ikke, naar jeg skal tale paa den Stands Vegne, jeg hidtil har tilhørt, glad ved, at den er gaaet glip af det Arbejde at sy Ministeruniformer, men denne Stand faar da finde sig i, at der i den Henseende tilføjes den et Tab.

Ludvig Reventlow: Det ærede Medlem, som nu sætté sig (Johannes Pedersen), fremførte to Anker mod Husmandsloven og mod den Maade, hvorpaa den praktiseres, som jeg ikke vil skulle staa uimodsagte her i Salen. Den første Anke var den, at de Landarbejdere, som søge Jord til Købs til Statshuse, skaffe sig de til Købet nødvendige Penge ved Laan af Sælgeren, saaledes at de i Virkeligheden ikke ere i Besiddelse af den Kapital, som Loven fordrer. Heri ligger en Sigtelse mod Landarbejderne, som jeg, efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, paa det bestemteste maa tilbagevise. Hos os paa Lolland er det i alt Fald ikke sket, ikke en Gang i et enkelt Tilfælde, og jeg tror, det samme Forhold er til Stede rundt omkring i Landet. Man maa huske paa, at Landarbejderne have, idet de komme frem med deres Ansøgning, ved deres Ord og deres Underskrift forsikret, at de ere Ejere af den Kapital, som Loven fordrer. Ere de ikke Ejere af den, bedrage de Kommissionen, og det tror jeg kun meget sjældent foregaar. At det kan ske, er selvfølgelig, der er brodne Kar i alle Lande, men mellem Husmændene er der ikke brodne Kar i den Grad, at de mere end fuldstændig undtagelsesvis kunne give deres Ord og Ære i Pant paa, at de ere i Besiddelse af en Kapital, som de i Virkeligheden ikke eje.

Den anden Anke, det ærede Medlem fremførte, var den, at Praktiseringen af

Loven forringer Værdien af de bestaaende Husmandslodder og derved foranlediger et Tab baade for Indehaverne af saadanne Lodder, for Kreditforeningerne og for Samfundet. Det var de Ord, han brugte. Denne Paastand modbevises ganske bestemt af de statistiske Oplysninger. De statistiske Oplysninger vise, at Husmandslodder fra $\frac{1}{4}$ til 1 Td. Hartkorn — for mindre Arealer eksisterer ingen Statistik — ere stegne i Værdi. De havde i Aarene 1900—1904 en Værdi af 8,628 Kr. pr. Td. Hartkorn, i 1905—06 en Værdi af 9,169 Kr. pr. Td. Hartkorn, og i 1907 vare de stegne til 9,731 Kr. pr. Td. Hartkorn. Altsaa ere de stegne fra 8,628 Kr. til 9,731 Kr. pr. Td. Hartkorn, ganske det modsatte af, hvad det ærede Medlem sagde.

Johannes Pedersen: Naturligvis har jeg Tilfælde, hvor jeg kan bevise, at de Paastande, jeg har fremsat, ere rigtige. Men dermed har jeg ikke kastet Smuds paa nogen af dem, der her ere fremdragne, men det er noget, der gaar som den almindelige Mening, at der i enkelte Tilfælde skaffes Kapital paa den Maade.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, hvorvidt Værdien af de allerede bestaaende Husmandsbrug forringes, skal jeg sige, at det viser sig derigennem, at der mangler Købere til mange af de allerede oprettede Husmandbrug. Det er klart, at naar de, som i Fremtiden skulle træde til, komme i Besiddelse af Jord paa meget billigere Maade, saa mangler der Købere til de allerede oprettede Husmandbrug. Men det er naturligvis et Forhold, jeg ikke kan klare gennem en kort Bemærkning. Det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow) vilde oplyse, at efter Statistikken for de sidste 5 Aar vare de stegne i Værdi. Men det skal nok vise sig, at de fremtidig ville falde. At de ere stegne, skyldes i nogen Grad ogsaa Statsforanstaltninger og det, at Adgangen til Penge lettes baade ved Oprettelse af Kreditforeninger og nu igen ved Oprettelse af Hypotekforeninger, og endelig skyldes det Vurderingen. Naar en Ejendom vurderes, sættes den ofte til en Værdi, den ingenlunde kan siges at have, idet den ikke giver nogen nævneværdig Indtægt. Den er jo ikke bedre, giver ikke mere Indtægt, fordi den er sat til højere Pris.

Ludvig Reventlow: Fordi det ærede Medlem kender ganske enkelte Tilfælde, hvor der er sket noget saadant, som at Købe-